

FM 2014/20 & 21
8.april 2014
kvk

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut straks at iværksætte udarbejdelsen af en samlet plan, der har til formål varigt at bekæmpe arbejdsløsheden. Planen skal indbefatte aktivering af passive midler i Anlægs- og Renoveringsfonden, forøgelse af midler til servicekontrakter til bygdeproduktionsanlæg samt en forøgelse af fiskekvoterne, hvor dette skønnes forsvarligt og muligt. Planen skal forelægges Inatsisartut på indeværende Inatsisartutsamling.

(Siumuts og Atassuts Inatsisartut medlemmer)

&

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at forelægge Inatsisartut en samlet konkret handlingsplan med henblik på en snarlig og permanent nedbringelse af den store arbejdsløshed.

(Inuit Ataqatigiit, Partii Inuit og Partii Naleraq Inatsisartut medlemmer)

Vi vil alle gerne medvirke til at sænke den voldsomt høje arbejdsløshed. Det viser de 2 beslutningsforslag vi behandler nu og det viser de meddelelser Naalakkersuisut har været ude med de seneste, for ligesom at komme denne debat i forkøbet – der må gøres noget ved dette voksende problem. Imens dette ordførerindlæg skrives ved vi dog endnu ikke, hvordan de udmeldte ca. 175 mio.kr. tænkes brugt, da Finansudvalget endnu ikke har modtaget den annoncerede ansøgning.

I forbindelse med behandlingen af de 2 beslutningsforslag ville det være meget nyttigt om vi kunne få at vide, hvor mange arbejdspladser, hvilke arbejdspladser og hvor, Naalakkersuisut har tænkt sig at skabe disse arbejdspladser? Vores beslutninger må indgå i en større sammenhæng, beslutningerne i Inatsisartut og Naalakkersuisuts planer må komplementere hinanden. Udover det ville det også være nyttigt at vide, hvilke anlægsprojekter man har tænkt sig at aflyse?

Vi har intet imod de ekstraordinære tiltag, selvom vi mener at ekstraordinære tiltag alene ikke er nok, men at der bør planlægges langsigtet.

Mht. spørgsmålet om hvor mange arbejdsløse der er, er der over den seneste årrække sket en række forbedringer i opgørelsesmetoderne, hvor bl.a. antallet af arbejdsløse i byggerne er blevet inkluderet. Og med henblik på at skabe en mere detaljeret indsigt i arbejdsløsheden, er der indført et matchgruppesystem, inddelt i 3 grupper. Den gruppe af arbejdsløse, som ikke vurderes til at kunne påtage sig et arbejde umiddelbart, bliver placeret i matchgruppe 3 og denne gruppe er større end både matchgruppe 1 og 2, hvilket må give anledning til mere end almindelig bekymring.

I flg. oplysninger vi har modtaget i Inuit Ataqatigiit er man i nogle af kommunerne holdt op med at inkludere antallet af arbejdsløse i matchgruppe 3 i arbejdsløshedstallene. Vi vil meget gerne høre Naalakkersuisut om det kan bekræftes, og i givet fald vil vi også gerne vide, hvordan arbejdsløshedstallet bliver opgjort i de forskellige kommuner. Vi er klar over at vi diskuterer et kommunalt ansvarsområde og at målene kun kan nås, hvis der er et samarbejde med kommunerne. På den baggrund skal vi spørge om, hvordan man samarbejder med kommunerne mht. de projekter Naalakkersuisut er i gang med at søsætte?

Vi synes det er meget bekymrende at så mange unge lever i arbejdsløshed, uden uddannelse og med meget begrænsede muligheder for at få et job, ydermere vil det store frafald på uddannelserne kun gøre problemet større. Vi skal opmuntre og støtte –

alle uddannelser skaber værdi for samfundet, vi har brug for alle håndværksmæssigt og bogligt uddannede.

Uden at kommentere Naalakkersuisuts svarnotat i detaljer, er det selvfølgelig værd at lægge mærke til at pkt. 20 – koalitionspartiernes forslag – anbefales vedtaget, mens pkt. 21 – oppositionens forslag – indstilles til forkastelse. Uanset at Naalakkersuisuts svarnotat til oppositionens forslag er noget skuffende, mener vi ikke at tiden er til at opfinde nye konflikter, derimod mener vi at "Arbejdsmarkedsudvalget" bør tage vores forslag med i deres overvejelser; f.eks. forslagene om en revurdering af godkendelsesproceduren vedr. ansøgninger om ansættelse af arbejdskraft fra udlandet, vedr. behovet for en omlægning af skattesystemet og forslaget om at bibeholde Nuna Oils bårne andel i olieeftersøgningsprojekter. Med hensyn til vores forslag om øget inddragelse af lokal arbejdskraft, lægger Inuit Ataqatigiit vægt på at vores uddannelsesinstitutioner og de studerende inddrages i forskningsprojekterne, det er for os mere værdifuldt end egentlig pengebetaling, fordi det vil tilføre os viden og ekspertise, som vi kan drage nytte af i mange år frem.

Samlet set kan vi ikke have noget imod de fine målsætninger, men svarnotatet fra Naalakkersuisut efterlader et indtryk af at det hele er i orden og at der ikke er behov for at sætte nye initiativer i gang. Men vi ved jo alle sammen at det ikke er tilfældet, og at der er akut og stort behov for nye initiativer.

Vi mener at de beslutninger Inatsisartut skal tage på grundlag af de fremlagte forslag skal hvile på flg. kriterier:

- De skal være realistiske; det er vigtigt at de vedtagne tiltag skal kunne realiseres,
- Der skal være speciel fokus på gruppen af unge arbejds- og uddannelsesløse, da unge under 30 år udgør den største gruppe blandt de arbejdsløse og fordi det er en meget vigtig gruppe,
- Der skal være opmærksomhed på at der skabes lige adgang til jobs for kvinder og mænd, således skal der udover byggeri og produktion, være fokus på at der er et meget stort behov for flere hænder på socialområdet og varetagelsen af børns vilkår,
- Der skal være stærk fokus på vores selvforsyning af fødevarer, der er gode muligheder for at formindske den meget store import af mad,
- Skabelsen af nye og varige arbejdspladser skal være i centrum, da det er begrænset hvor mange nye arbejdspladser der kan skabes i allerede eksisterende erhverv,
- Det bør være et krav at der fokuseres på de forskellige potentialer i landets regioner, i nord, midt, syd og Østgrønland er der forskelligartede muligheder som bør udnyttes.

For Inuit Ataqatigiit er det væsentlige i dagens debat, at Inatsisartut formår at tage fælles initiativer, derfor skal vi opfordre til at de 2 forslag vi behandler, uanset om de er stillet af koalitionen eller oppositionen, bliver behandlet ens i udvalget og man bestræber sig på at finde fælles løsninger. Det er en stor opgave udvalget skal i gang med, der skal afdækkes mange forskellige forhold, som f.eks. de økonomiske konsekvenser og vi skal opfordre til at udvalget gives den fornødne tid til sit arbejde, således at 2. behandlingen sker på et senere tidspunkt end det der er planlagt i dagsordenen.

Det er ikke vigtigt, hvem der sejrer eller hvem der taber her i salen, det væsentlige er at der skabes nye håb, at der skabes realistiske forventninger om at der kan skabes flere arbejdspladser, at vi er i stand til at vende den økonomiske udvikling og ikke mindst at Inatsisartut demonstrerer at vi er i stand til at samarbejde. Der skal skabes optimisme – og det arbejde er Inuit Ataqatigiit mere end villige til at deltage i!